

Hranislav Jakovac, dipl. ing. šum.

Sunger, 13. 10. 1938. – Zagreb, 26. 7. 2026.

Branko Meštrić, Oliver Vlainić

Hrvatsko šumarsko društvo

Što Šumarski list može napisati o čovjeku koji je više od 28 godina bio nezaobilazni dio tog istog Šumarskog lista? Hranislav Jakovac, naš Hrano, ponosni Goranin i šumar s izuzetno netipičnom karijerom došao je u Hrvatsko šumarsko društvo već duboko u drugoj polovici svoje karijere kao profesionalni tajnik ovog udruženja, da bi zajedno s poslom tajnika od svog prethodnika, inženjera Maričevića, preuzeo i dužnost tehničkog urednika Šumarskog lista od broja 9-10/1995. Bio je dragocjen suradnik našem dragom i najdugovječnijem uredniku profesoru Prpiću u njegovih posljednjih 6 godina (od ukupno 40) koliko je bio glavnim urednikom. Potom je izvrsno surađivao i s njegovim nasljednikom, profesorom Hrašovcem, sljedećih 4 i profesorom Margaletićem daljnjih 9 godina. U međuvremenu, početkom 2006. godine otišao je i u mirovinu, ali Šumarski list nije napuštao još dobrih 18 godina. Na oproštaju, u znamenitom govoru kojeg se još uvijek mnogi sjećaju, nije mogao sakriti žal zbog odlaska s pozicije na kojoj je proveo tolike godine, ali nije propustio osvrnuti se i na mnoge otvorene teme koje su ga preokupirale i na kojima je temeljio brojne uvodnike Šumarskog lista. Uvodnike koji nisu bili potpisivani – jer su trebali iskazivati stavove struke, Društva i uredništva – ali upućeni su znali da je iza najangažiranijih i najdirektnijih Uvodnika stajala uvijek Hranislavova ruka.

Hranislava Jakovca možemo smatrati najprije velikim i predanim Goraninom koji je u svom rodnom Sungeru uvijek stajao bar jednom nogom, možemo ga smatrati i majstorom drva, praktički stolarom, kao što su bili i njegovi preci. Ne zaboravimo ovdje i njegovo sportsko goransko srce, najprije kao rukometaša, a potom ponajviše kao skijaša. Nesporna je zasluga Hranina da se skijaško trčanje, odnosno skijaški biatlon proširio među šumarima Hrvatske, ali i Europe, i što se kroz organizaciju EFNS (European Foresters' Competition in Nordic Skiing) utjecaj hrvatskih šumara skijaša, uglavnom Gorana, proširio i diljem Europe. Velika je upravo i Hranina zasluga da se 2013. godine vrlo uspješno natjecanje održalo upravo u srcu Gorskoga kotara, na Vrboskoj poljani ponad Mrkoplja. Treba naglasiti da se Hrano, iako u dubokoj mirovini i znatnim godinama, nije predavao i da je zaista i aktivno trčao sve do svoje 80. godine (Antholz 2018).

No vratimo se Šumarskom listu. Hranislav je preuzeo list s brojem 9-10/1995. Mora se priznati da je nedugo prije toga već uvedena nova tehnologiju ofsetnog tiska u bojama, a i veliki format časopisa, blizak formatu A4, zeleni okvir korica

i fotografija na naslovnici, no zapravo je Hranislav tu zamisao uspješno dalje provodio. Uvedeni su potom i sadržaji na zadnjem omotu – najprije fotografije, a potom i višegodišnja entomološka poučna serija profesora Hrašovca (do kraja 2015.) – da bi je nastavili desetgodišnjom dendrološkom rubrikom profesorice Idžojtić. Početkom 2012. godine tada relativno novi glavni urednik prof. Hrašovec i sad već iskusni tehnički urednik, naš Hranislav, pokreću cjeloviti redizajn časopisa i prelazak na moderni računalni prelom – na razinu na kojoj je časopis uređivao praktički do kraja svoje karijere tehničkog urednika. Kroz to vrijeme internet je silno napredovao, slanje članaka mailom postalo je praktički standard, a Hrano se hrabro borio s nestandardnim fontovima raznih autora, problematičnim fotografijama, Mirelinim nepro-

vedenim korekturama i pogrešnim verzijama, Damirovim kašnjenjima u tisku... Ekipa u redakciji rado mu je priskakala u pomoć i časopis je uredno izlazio kroz sve te godine. Sljedeći tehnološki iskorak, prelazak na novi posve informatizirani sustav (OJS), naš Hrano nije više popratio i otišao je iz redakcije s krajem 2023. godine. Iza sebe je ostavio 173 sveska Šumarskog lista na skoro 20.000 otisnutih stranica. Ako se svi brojevi uvežu u godišta dobijemo tridesetak debelih knjiga od po otprilike 650 stranica. Impozantno.

Dragi naš Hranislave, bilo je zadovoljstvo biti tvojim suradnikom. Hvala ti.

Na zagrebačkom krematoriju na Mirogoju 29. srpnja 2026. okupili su se u velikom broju rodbina, prijatelji i znanci, mnogobrojni šumari, da bi se oprostili s Hranislavom Jakovcem, dugogodišnjim tajnikom Hrvatskoga šumarskog društva i tehničkim urednikom Šumarskog lista. U ime struke i strukovnog udruženja s Hranislavom se oprostio tajnik Hrvatskoga šumarskog društva Oliver Vlainić sljedećim riječima:

Dragi Hrano,

tako smo te voljeli zvati, a sada ćemo se s tugom samo sjećati i pamtiti brojne ugodne trenutke koje smo proveli s tobom. Znali smo da te je napala opaka bolest, ali nadali smo se da će tvoje sportsko srce dobiti i tu bitku kao bezbroj njih prije toga. Nažalost nije i danas smo se okupili na tvom posljednjem ispraćaju. Sa svojim prijateljima iz šumarskog društva proslavio si brojne rođendane, ali već prošle godine zbog tvoga narušenog stanja to druženje je moralo izostati. Odsad ćemo 13. listopada paliti svijeće i sjećati se tvoga životnog puta koji je započeo upravo na taj dan 1938. godine u rodnom Sungeru. U mladosti si volio sport, bavio si se rukometom, ali najzapaženije uspjehe ostvario si u pravom goranskom sportu, skijaškom trčanju, kojemu si ostao vjeran dok god je to tijelo dozvoljavalo.

Nakon završene osnovne škole u Sungeru i gimnazije u Delnicama uputio si se na studij u Zagreb. Igrom sudbine započeo si 1963. godine radnu karijeru na Šumarskom fakultetu kao tehnički suradnik na pomoćnim poslovima u izvođenju redovite i terenske nastave studenata Šumarskog i Drvno-tehnološkog odsjeka. Diplomirao na Šumarskom fakultetu stekao si 1982. godine iz znanstvenog područja znanstvena organizacija i ekonomika šumarstva. Od 1983. do 1991. godine bio si asistent iz više predmeta ekonomike te trgovine drvom i marketingom na oba odsjeka Fakulteta. U razdoblju od 1982. do 1993. godine bio si zamjenik upravitelja Nastavno-pokusnoga šumskog objekta Zalesina, o čemu si kasnije često znao pričati o svojim primijenjenim praktičnim iskustvima. Vodio si i terenske nastave studenata Šumarskog odjela od 1990. godine. Krajem osamdesetih godina bio si i zamjenik voditelja dislocirane nastave VI. stupnja studija uz rad na DT odjelu za potrebe drvne industrije Goransko-primorske regije.

Početkom 1995. godine započeo je tvoj vrlo uspješni dio karijere kao tajnika Hrvatskoga šumarskog društva, ali i tehničkog urednika Šumarskog lista. Našao si se u pravo vrijeme na pravom mjestu kad si u ratnim i poratnim vremenima Domovinskog rata zajedno s tadašnjim predsjednikom HŠD-a akademikom Slavkom Matićem radio na obnovi rada mnogih područnih šumarskih društava i razvoju HŠD-a kao jedinstvene strukovne udruge. Uvijek si bio spreman odazvati se pozivu i pomoći u organizaciji rada današnjih 19 ogrankova HŠD-a. Posebno si se istaknuo na braniku šumarske struke svojim javnim istupima, a

Od prvog do posljednjeg Hraninog broja

najviše napisanim i jako čitanim uvodnicima Šumarskog lista kroz desetljeće i pol. Uz to si napisao preko 200 što samostalnih što koautorskih tekstova, članaka i zapisnika. Od 1996. do 2005. godine bio si i poslovni tajnik Akademije šumarskih znanosti gdje si svoj trag ostavio kao tehnički urednik Akademijinih kapitalnih izdanja šumarskih monografija. Obavljao si i dužnost predsjednika zagrebačkog ogranka HŠD-a kao i člana Upravnog odbora HŠD-a. Predstavljao si hrvatsko šumarstvo u zemlji i inozemstvu na brojnim znanstvenim, stručnim, ali i sportskim skupovima. Uveo si hrvatske šumare u krug europskih zemalja preko nastupa na Europskom šumarskom natjecanju u nordijskom skijanju i šumarsko-sportskim druženjima Alpe-Adria. Kao vođa hrvatske EFNS ekipe založio si se i promovirao domaćinstvo 2013. godine u Hrvatskoj na području voljenoga Gorskog kotara, a nakon više nego uspješne realizacije toga natjecanja, o čemu su se svi diljem Europe pohvalno izrazili, prepustio si vođenje ekipe mlađima. Većinu skijaških natjecanja osim brige oko ekipe proveo si i kao sudionik. Otišao si u mirovinu početkom 2006. godine, ali tu nije prestala tvoja aktivnost. Do prije tri godine obavljao si poslove tehničkog urednika Šumarskog lista, a kad ti se Hrvatsko šumarsko društvo krajem 2023. godine zahvaljivalo na toj ulozi istaknulo je kako si za 28,5 godina uredio 173 sveska, 343 broja i 19.574 stranice Šumarskog lista. Vjerojatno to nitko neće uspjeti nadmašiti. Tvoju pouzdanost suradnika cijenili su svi glavni urednici Šumarskog lista s kojima si surađivao.

Nikada nisi zaboravio Gorski kotar, pa iako ponekad nezadovoljan nekim događanjima u rodnom kraju, nikad ga u srcu nisi napustio. Donio si ga i u metropolu svojim značajnim angažmanom u Društvu Goranin ovdje u Zagrebu.

Čitav život krasila te je skromnost, skrbnost, radišnost, odgovornost, pedantnost, principijelnost i spremnost na pomoć drugima. Isticao si se svojim organizacijskim sposobnostima u svim prigodama. Ugradio si se i u brigu oko čuvanja i obnove tebi tako dragoga Šumarskog doma. Nama mlađima ostavio si mnogo toga za primjer. Nedostajat će nam tvoj lijepi glas kojim si nas često u trenucima opuštanja znao razgaliti pjevajući goranske, dalmatinske, zagorske, slavonske pjesme, ali i klasične arije.

S ponosom si uvijek pričao o svojoj obitelji, supruzi Dubravki, sinovima Goranu i Ozrenu, snahama Sonji i Andreji, a napose o unučadi Ivanu, Stjepanu, Katji, Matiji i Dunji. Veselio si se svim njihovim životnim uspjesima. Koristim ovu tužnu prigodu da svima njima, a i ostaloj rodbini i prijateljima u ime Hrvatskoga šumarskog društva izrazim iskrenu sućut.

Laka ti bila hrvatska gruda i počivao u miru dragi naš Hranislave.